

השלוש התמקמו על שני המזרונים הי-צנועים בחדר, ויצאו לבלות. סדר יומן היה קבוע: מחמש בבוקר עד שעות הצהריים — בבריכה. בצהריים — ארוחה באחד מבתי הקפה בדיונגוף. בערב — בילוי בדיסקו-טק או טיול ברחובות העיר הגדולה. מתי הן הספיקו לישון — לא ברור. אם לסמוך על עדותן של מארחן — לא הספיקו. המארח, אגב, הגיע במהירה למצב של הרמתידיים. זה שהוא נאלץ להסתדר עם (המשך בעמוד 26)

תוצאות מחקרה הראשון בגברי ישראל נשאו חן בעיני השוודית הצעירה. עד כדי כך, שהיא הבטיחה לחזור. עם סיום הי-צילומים בארץ, חזרה למינכן, שם עבדה, סיורה לעצמה חופשה, וחזרה לארץ. אך לא לפני שהזעיקה משוודיה את אחותה וידידה נוספת. וכך התייצבו השלוש בוקר אחד, ללא הודעה מוקדמת, בדירת הרחוקים של זהבי המופתע. "הפעם באתי ליהנות, לא לעי-בוד", הכריזה דריה.

ת באו

לישראל

מוכנה לזינוק דריה בת ה-17, אחותה וידידתן, מתייחסות לעירום בסביעות שקשה למצאה בין ישראליות. הן אינן מתביישות בגופן, אך גם אינן מעפנפות בו כדגל. בתמונה זו ולמטה: שניים מתוך צילומי-עירום שביצעה בישראל.

